

Οι διοικητικοί υπάλληλοι σε ΕΚΠΑ-ΕΜΠ βρίσκονται σε απεργία για 10η συνεχόμενη εβδομάδα, διεκδικώντας την άρση των διαθεσιμοτήτων. Με τη λήξη της 9ης εβδομάδας ο σύλλογος μελών ΔΕΠ (ΕΜΠ), που μέχρι τότε στήριζε τον αγώνα αυτό, σταμάτησε τη δική του απεργία, εκφράζοντας τις “ανησυχίες” του για το χαμένο εξάμηνο των φοιτητών. Παράλληλα, τα προγράμματα μαθημάτων και εξετάσεων βγήκαν με την υποστήριξη του πρύτανη σχεδόν σε όλες τις σχολές του ΕΜΠ.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες εμείς αντιλαμβανόμαστε πως ο πρύτανης και η πλειοψηφία των καθηγητάδων δεν κόπτονται τόσο για την εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά κυρίως για την άρτια συνέχιση των ερευνητικών προγραμμάτων τους, αφού εκεί «παίζονται» και τα κρίσιμα απεργοσπαστικά συμφέροντα. Σκοπός της εκάστοτε απεργίας είναι η παρεμπόδιση της οποιασδήποτε παραγωγικής διαδικασίας στο χώρο όπου γίνεται η απεργία ώστε να ασκηθεί πίεση στην εργοδοσία. Μπορεί από τη μία πλευρά οι σύλλογοι των μελών ΔΕΠ, μεταπτυχιακών και διδασκόντων να μην βρίσκονται σε απεργία αλλά η στάση τους λειτουργεί αποκλειστικά και μόνο ενάντια στην απεργία των διοικητικών. Γι’ αυτό πήραμε την πρωτοβουλία και ξεκινήσαμε από την Παρασκευή 08/11 το μπλοκάρισμα των ερευνητικών διαδικασιών (οι οποίες βλέπουμε πως δεν μπλοκάρονται αποτελεσματικά από την απεργία και τις καταλήψεις των σχολών), εμποδίζοντας την παραμονή εργαζομένων στα κτίρια. Θεωρούμε ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος δράσης, εφόσον η παρακώλυση της έρευνας (δηλαδή της κύριας παραγωγικής διαδικασίας) αποτελεί ένα ισχυρό μοχλό πίεσης σ’ ένα πανεπιστήμιο-μπίζνα και ενισχύει την απεργία.

Όπως ήταν φυσικό, λόγω των αντικρουόμενων συμφερόντων μας, είχαμε και κάποιες αψιμαχίες και διαπληκτισμούς με διάφορους καθηγητές και συνεργάτες τους (απεργοσπάστες κατά την κρίση μας). Δεν είναι ότι έχουμε κάτι προσωπικό με όλους αυτούς αλλά το ζήτημα είναι πολιτικό και θέμα έμπρακτης αλληλεγγύης στους εκατοντάδες απεργούς που δεν χάνουν απλά ένα-δυο μεροκάματα, αλλά επ’ αόριστον τις δουλειές τους. Κάποια περιστατικά λυσιπρόσωπα πήραν μεγαλύτερη έκταση από όση τους αναλογούσε με αποτέλεσμα να φτάσουμε στο σημείο αγανακτισμένοι καθηγητάδες (Ράπτης*, Μαυρωτάς, Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία**), που κόπτονται μόνο για το έργο τους, και “περίφημοι τηλεοπτικοί κολοσσοί” να μιλούν στα δελτία ειδήσεων για τάγματα εφόδου εντός του πολυτεχνείου.

Ένα πράγμα είναι σίγουρο· για μια ακόμα φορά η στάση των ΜΜΕ δεν μας εξέπληξε, αφού από την αρχή της απεργίας επιλεκτικά απονοματοδοτούν κινήσεις απεργών και αλληλέγγυων και τις στρέφουν εναντίον τους. Αυτό που μας κάνει εντύπωση είναι ότι αυτή τη φορά το επικοινωνιακό τους παιχνίδι δεν περιορίζεται μόνο στο κομμάτι της κρατικής προπαγάνδας που αφορά την απεργία, αλλά εμπλουτίζεται με σημειολογία από την περιβόητη “θεωρία των άκρων”. Παρουσιάζεται έτσι η δυναμική υπεράσπιση της απεργίας ως άλλη μια φασιστική συμπεριφορά και αποπολιτικοποιούνται εντελώς οι πράξεις μας. Ταυτόχρονα δημιουργείται ένα κλίμα έντασης στο πανεπιστήμιο, δίνοντας ένα ακόμα πάτημα για ενδεχόμενη καταστολή του αγώνα.

Η απάντησή μας σε αυτό το παιχνίδι, που τονίζουμε ότι είναι καθαρά ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ είναι η εξής: Ως φοιτητές, μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλληλέγγυοι στην απεργία δεν θα ανεχτούμε καμία απειλή από ατομιστές καθηγητές και τσιράκια τους ούτε και οποιαδήποτε λασπολογία εις βάρος μας και κυρίως εις βάρος της απεργίας. Γι’ αυτό το λόγο αναλαμβάνουμε την πλήρη ευθύνη των πράξεών μας και δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε να δείχνουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας σε δίκαιους αγώνες, επιθυμώντας και μια διαλεκτική σχέση με τους απεργούς.

*ΥΓ1 Δεν ξεχνάμε πως ο Ράπτης είναι αυτός που κυριολεκτικά άνοιξε την πόρτα στους αξιολογητές του υπουργείου καθώς και πως το πλαίσιο του (που ήταν και αυτό που ψηφίστηκε) οδήγησε στη λήξη της απεργίας μελών ΔΕΠ.

**ΥΓ2 Επισημαίνουμε ότι η Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία μοιράζεται αρκετά από τα μέλη της με το συμβούλιο διοίκησης του ΕΜΠ. Η σιχαμένη ανακοίνωσή τους κάτι παραπάνω από αναμενόμενη ήταν...

Πρωτοβουλία αλληλέγγυων στην απεργία φοιτητών

